Sp.zn.: **OEKO – OŘ 44013/2013/otba /21** datum: **17. 07. 2017** vyřizuje: Bárta telefon: **386 720 172**

Příjemce rozhodnutí:
Bohemia JazzFest, o.p.s.
Pařížská 203/19, Josefov, 110 00 Praha 1
IČ: 273 82 354

Právní zastoupení s plnou mocí:
AK Svejkovský, Kabelková, Šlauf a spol.
Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň
IČ: 263 62 066

R O Z H O D N U T Í

o odvolání

Krajský úřad Jihočeský kraj, ekonomický odbor jako odvolací orgán a jako věcně a místně příslušný správce daně příslušný dle ustanovení § 114 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jen „daňový řád“) a dle ustanovení § 22 odst. 10 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) přezkoumal **odvolání společnosti Bohemia JazzFest, o.p.s., IČ: 273 82 354, se sídlem Pařížská 203/19, Josefov, 110 00 Praha 1 (dále jen „odvolatel“), zastoupené JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem AK Svejkovský, Kabelková, Šlauf a spol., IČ: 263 62 066, se sídlem Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň (dále jen „zástupce“), proti platebnímu výměru č. 2 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně pod zn. FO/23308/2016/ ze dne 20. 12. 2016 (dále jen „platební výměr č. 2“) vydaný finančním odborem Magistrátu města České Budějovice**.
Odvolací orgán (dále jen „nadřízený správce daně“) rozhodl **v souladu s ustanovením § 116 odst. 1 písm. a) a c) daňového řádu** takto:

1. **Výrok platebního výměru mění a doplňuje z důvodu opravy v něm uvedených zřejmých chyb a nesprávností v počtech s využitím § 104 daňového řádu na znění:**
   „Magistrát města České Budějovice, jako příslušný správní orgán dle § 22 odst. 9 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), Vám tímto podle ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech a v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“)

   ukládá

   povinnost odvést do rozpočtu statuárního města České Budějovice penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, který Vám byl uložen platebním výměr **č. 1** na odvod za porušení rozpočtové kázně čj. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne 18. 4. 2013 v celkové výši 174 816 Kč.

   Výpočet penále:
   Částka porušení rozpočtové kázně: 174 816 Kč
   Datum porušení rozpočtové kázně: 01. 08. 2012
   Penále ke dni **(poslední den prodlení)**: 20. 07. 2016
   Počet dnů z prodlení: **1450**
   Sazba penále za den: **1 promile z částky odvodu**
   Vypočtené penále: **253 483 Kč**
   Předpis penále dle § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech: 174 816 Kč.
   Zaokrouhlení vypočtené hodnoty penále se provádí dle ustanovení § 146 daňového řádu.

Předepsané penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 174 816 Kč je splatné ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto platebního výměru, a to na účet statuárního města České Budějovice vedený u České spořitelny a.s., č. účtu: 4209282/0800, pod variabilním symbolem 3110011007.

2. **Odvolání zamítá a napadené rozhodnutí I. instančního správce daně po opravě zřejmých chyb, které nemají do celkové výše jím uložené platební povinnosti dopad, dle bodu 1. potvrzuje.**

Odůvodnění

Dne 10. 06. 2011 byla uzavřena mezi Statutárním městem České Budějovice (dále jen „poskytovatel“) a odvolatelem společností Bohemia JazzFest, o.p.s., IČ: 273 82 354, se sídlem Pařížská 203/19, Josefov, 110 00 Praha 1 (dále také „příjemce dotace“) smlouva č. 2011000776 o poskytnutí dotace (dále jen „smlouva“) ve výši 200.000,00 Kč. Dotace byla poskytnuta na základě rozhodnutí Zastupitelstva města České Budějovice dle usnesení č. 81/2011 ze dne 21. 04. 2011 o udělení dotace ve smyslu Směrnice č. 8/2008 – Poskytování dotací z rozpočtu města České Budějovice, ve znění pozdějších doplňků o poskytnutí dotace (dále jen „směrnice“) a také dle podané žádosti příjemce dotace o přidělení dotace na projekt Mezinárodní hudební festival Bohemia JazzFest 2011 (dále jen „projekt“). Po realizaci projektu byl příjemce dotace povinen dle smlouvy předložit vyúčtování dotace ke dni 30. 09. 2011. Vyúčtování předložil později, až dne 05. 12. 2011. Následná kontrola vyúčtování a vypořádání projektu ze dne 31. 03. 2012 a 01. 04. 2012 prokázala porušení podmínek při čerpání poskytnuté dotace na realizaci projektu. Odvolatel neprokázal uznatelné náklady v plné výši, předložil neprůkazné doklady a část požadovaných dokladů nepředložil a to u 5 rozpočtových položek vůbec, tím se uznatelná výše dotace snížila na částku 25.184,00 Kč. Zpráva o provedení kontroly byla odvolateli odeslána dne 13. 04. 2012. Z výše uvedeného vyplývá, že odvolatel nedodržel povinnost uvedenou v čl. VI. odst. 1) smlouvy resp. čl. III odst. 2) smlouvy, tzn., že po ukončení realizace projektu odvolatel předloží poskytovateli vyúčtování projektu do dne 30. 09. 2011, tímto nesplněním naplnil ustanovení čl. VII odst. 4) smlouvy, a to tak, že každé porušení povinnosti dle smlouvy ze strany příjemce dotace, je považováno za porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech a poskytovatel je oprávněn kromě vrácení příspěvku (odvodu) požadovat úhradu penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 promile denně z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu.
Tyto skutečnosti byly sděleny odvolateli dopisem poskytovatele, zastoupeného zprostředkujícím odborem, odborem kultury Magistrátu města České Budějovice (dále jen „zprostředkující odbor“) pod zn. OKCR/243/2012 /Sed., ze dne 22. 06. 2012, ve kterém ho žádá o vrácení části poskytnuté dotace ve výši 174.816,00 Kč do rozpočtu poskytovatele a to nejpozději do 31. 07. 2012 (což je okamžik, den porušení rozpočtové kázně). Po doručení této výzvy proběhla komunikace a jednání mezi poskytovatelem a odvolatelem, které však nevedly k žádnému výsledku, byť ze strany poskytovatele (samosprávy statutárního města České Budějovice) byla v případě uznání dluhu příjemcem projevena vůle povolit splátky povinné vratky.
Z tohoto důvodu a na základě usnesení rady města České Budějovice ze dne 20. 03. 2013 byla tato věc jako porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů předána na finanční odbor Magistrátu města České Budějovice (dále jen „I. instanční správce daně“) ke stanovení a vyměření daně. Dne 18. 04. 2013 vydal I. instanční správce daně platební výměr č. 1 na odvod ve výši 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 (dále jen „platební výměr č. 1“) a vypravil ho prostřednictvím poštovního doručovatele, které odvolatel převzal dne 03. 05. 2013. Tím bylo rozhodnutí účinné a po 30 dnech ode dne doručení příjemci, vykonatelné ke dni 03. 06. 2013 dle § 103 odst. 2 daňového řádu, a jelikož proběhla lhůta ke splnění uložené platební povinnosti, vykonatelné rozhodnutí znamenalo splatnou pohledávkou a zároveň se stalo vykonatelným titulem pro vymáhání dle daňového řádu. Současně byl příjemce dotace v rozhodnutí poučen, že se může odvolat ve lhůtě 30 dnů od doručení u I. instanční správce daně a toto odvolání je nepřípustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí, a zároveň že odvolání nemá odkladný účinek dle § 109 odst. 1, 4 a 5 daňového řádu.
Dne 28. 05. 2013 se příjemce dotace odvolal prostřednictvím právního zástupce proti rozhodnutí I. instančního správce daně tj. platebnímu výměru č. 1 na odvod pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne 18. 04. 2013.
Odvolací orgán, Krajský úřad Jihočeský kraj, ekonomický odbor (dále jen „nadřízený správce daně“) toto odvolání rozhodnutím pod sp. zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba /6 ze dne 08. 07. 2016 (dále jen „rozhodnutí nadřízeného správce daně“) zamítl a napadené rozhodnutí I. instančního správce daně pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne

18. 04. 2013, potvrdil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že příjemce dotace nesplnil podmínky smlouvy: vyúčtování projektu předložil po termínu, následnou kontrolou vyúčtování bylo prokázáno, že příjemce předložil neprůkazné doklady a část požadovaných dokladů nepředložil vůbec. Tím příjemce nedodržel smluvní podmínky dotace a zároveň porušil rozpočtovou kázeň dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a poskytovatel je oprávněn kromě vrácení příspěvku (odvodu) požadovat úhradu penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 promile denně z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu.
Z důvodu, že ani po více jak třech letech příjemce dotace neuhradil vyměřený odvod dle vykonatelného rozhodnutí tj. platebního výměru č. 1 na odvod pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 (ze dne 18. 04. 2013.), vydal dne 27. 06. 2016 I. instanční správce daně exekuční příkaz čj. FO/Bou/2016/OKCR-776, který byl vykonán a dne 21. 07. 2016 byla vymáhaná částka odvodu ve výši 174.816,00 Kč připsána na účet statutárního města České Budějovice.
K nařízené exekuci zaslal zástupce příjemce dotace „Návrh na zastavení daňové exekuce“, který vydal dne 15. 07. 2016 a byl doručen na Magistrát města České Budějovice (dále jen „magistrát“) dne 22. 07. 2016.
V reakci na toto podání I. instanční správce daně vydal dne 29. 07. 2016 rozhodnutí pod sp. zn. FO/12068/2016/OKCR-776, jímž tento návrh zamítnul z důvodu existence vykonatelného rozhodnutí tj. exekučního titulu a toho, že následné exekuční řízení již bylo ukončeno uhrazením vymáhané pohledávky, čímž se podání stalo bezpředmětným.
Dále dne 20. 07. 2016 podal zástupce příjemce „Žádost o prominutí povinnosti odvodu“, která byla doručena dne 21. 07. 2016 na podatelnu statutárního města České Budějovice k rukám primátora (dále jen „statutární město“). V úvodu žádosti popisuje skutečnosti, za kterých tato kauza vznikla a současný stav řízení s tím, že ředitel společnosti Bohemia JazzFest, o.p.s., IČ: 273 82 354 (dále jen „příjemce dotace“) spotřeboval veškerou poskytnutou dotaci účelově správně dle smlouvy a prodlení s předložením vyúčtováním zdůvodňuje neoprávněným zadržováním účetní evidence o projektu jeho bývalým spolupracovníkem (panem ing. Nedvědem), který vydal účetní evidenci dotace pozdě. Zdůvodňuje a popisuje zákonný rámec podání žádosti (dle ustanovení § 22 odst. 14 zákona o rozpočtových pravidlech). Dále uvádí, že exekuční řízení (v tuto dobu již fakticky ukončené) nařízené na základě exekučního titulu, resp. exekuční příkaz pod zn. FO/Bou/2016/OKCR-776, který vydal dne 27. 06. 2016 I. instanční správce daně, byl velmi tvrdým opatřením a zároveň namítá nezákonnost vykonatelnosti rozhodnutí, konkrétně platebního výměru č. 1 na odvod ve výši 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 vydaný dne 18. 04. 2013 I. instančním správcem daně a tím bezdůvodnost vydání exekučního příkazu (tzn. FO/Bou/2016/OKCR-776 ze dne 27. 06. 2016), před vydáním rozhodnutím nadřízeného správce daně o odvolání proti platebnímu výměru č. 1.
V závěru žádosti se zástupce odvolává na ustanovení daňového řádu tak, že pokud se může daňový subjekt odvolat proti účinnému rozhodnutí dle § 109 odst. 5 daňového řádu (což je uvedeno v poučení rozhodnutí I. instančního správce daně), tak není takovéto rozhodnutí vykonatelné při použití ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu (oproti ustanovení § 103 odst. 2 daňového řádu, kde se uvádí, že rozhodnutí je vykonatelné, je-li účinné, jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena), a zároveň při použití ustanovení § 116 odst. 4 daňového řádu v poučení rozhodnutí o odvolání vydané nadřízeným správcem daně se uvádí: „proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat“, zástupce shledává, že v této kauze v tomto ohledu je § 109 odst. 5 daňového řádu neúčinný (*obsoletní*).
Dne 03. 08. 2016 byl doručen na magistrát dopis zástupce příjemce, v němž opětovně žádá o předložení žádosti o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně.
Žádost zástupce o prominutí provedení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 174.816,00 Kč dle rozhodnutí I. instančního správce daně pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne 18. 04. 2013 projednala Rada města České Budějovice dne 05. 09. 2016, a přijala usnesení č. 1329/2016, kterým záměr prominout povinnost odvodu uložila předložit Zastupitelstvu města České Budějovice, které na svém 18. zasedání dne 19. 09. 2016 prominutí povinnosti odvodu ve výši 174.816,00 Kč neschválilo.
Následně I. instanční správce daně vydal dne 20. 12. 2016 platební výměr č. 2 na penále za prodlení s odvodem ve výši 174.816,00 Kč, za porušení rozpočtové kázně, pod zn. FO/23308/2016/ (dále jen „platební výměru č. 2“). Správce daně vyměřil penále dle ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, za dobu prodlení s uhrazením odvodu od 01. 08. 2012 do 20. 07. 2016. Penále bylo vyměřeno a uloženo ve výši odvodu, tedy ve výši 174.816,00 Kč což I. instanční správce daně uvedl ve výrokové části platebního výměru č. 2 na penále. Poté dne 22. 12. 2016 toto vydané rozhodnutí odeslal prostřednictvím datové schránky na adresu příjemce dotace, který si tuto zprávu ve stejný den (22. 12. 2016) přečetl a tím byla písemnost doručena.

Dne 18. 01. 2017 (doručeno na magistrát) se příjemce dotace, prostřednictvím svého právního zástupce proti rozhodnutí I. instančního správce daně, platebnímu výměru č. 2 odvolal.

Dále právní zástupce příjemce dotace podal dne 18. 01. 2017 u I. instančního správce daně, žádost o posečkání či povolení splátek úhrady penále dle platebního výměru č. 2.

V následném řízení o povolení posečkání daně (a povolení splátek) vydal I. instanční správce daně dne 14. 02. 2017 rozhodnutí o posečkání úhrady penále pod zn. FO/3632/2017 a doručil jej příjemci dotace a jeho právnímu zástupci. Proti tomuto rozhodnutí se zástupce odvolal ve dvou podáních, které byly doručeny na magistrát k I. instančnímu správci daně, dne 13. 03. 2017 a dne 22. 03. 2017. I. instanční správce daně, cestou postoupení odvolání dle daňového řádu, dne 12. 04. 2017 předložil tyto podání nadřízenému správci daně jako odvolacímu orgánu.

Právní zástupce příjemce dotace (jako žalobce) podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu (písemnost doručena dne 09. 09. 2016 na krajský soud), v ní se se domáhá přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje (jako žalovaný) pod sp. zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba/6 vydané dne 08. 07. 2016 dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu a dle § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech.

Během tohoto odvolacího řízení ve věci odvolání zástupce příjemce dotace proti platebnímu výměru č. 2 vydaný I. instančním správcem daně postoupené k nadřízenému správci daně na Krajském úřadě Jihočeského kraje Krajský soud v Českých Budějovicích dne 17. 05. 2017 rozhodl o podané žalobě zástupce odvolatele (příjemce dotace) ve věci (sp. zn. 50 Af 19/2016) návrhu na zrušení rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce daně) a rozhodnutí I. instančního správce daně (platební výměr č. 1.) s tím, že žaloba se zamítá a žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Dne 17. 02. 2017 obdržel nadřízený správce daně předkládací zprávu I. instančního správce daně o postoupení odvolání proti platebnímu výměru č. 2 podanou dle § 113 daňového řádu.
Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí I. instančního správce daně, a neshledal v něm formální nedostatky, napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti uvedené v § 102 daňového řádu.
V předkládací zprávě, I. instanční správce daně popisuje věcně historii případu, jednotlivé úkony a vyjadřuje se k nim. Postupuje od schválení dotace samosprávou města České Budějovice jako poskytovatelem dotace, přes uzavření smlouvy a realizaci projektu dotace příjemcem dotace, společností Bohemia JazzFest, o.p.s.. Dále k porušení rozpočtové kázně v roce 2011, a to nesplněním podmínek smlouvy, když po realizaci projektu byl příjemce dotace (odvolatel) povinen dle smlouvy předložit vyúčtování dotace ke dni 30. 09. 2011. Vyúčtování předložil později, až dne 05. 12. 2011. Následná kontrola vyúčtování a vypořádání projektu ze dne 31. 03. 2012 a 01. 04. 2012 prokázala porušení podmínek při čerpání poskytnuté dotace na realizaci projektu. Příjemce dotace (odvolatel) neprokázal uznatelné náklady v plné výši, předložil neprůkazné doklady a část požadovaných dokladů nepředložil a to u 5 rozpočtových položek, tím se uznatelná výše dotace snížila na částku 25.184,00 Kč. Zpráva o provedení kontroly byla příjemci dotace (odvolateli) odeslána dne 13. 04. 2012. Z výše uvedeného vyplývá, že příjemce dotace (odvolatel) nedodržel povinnost uvedenou v čl. VI. odst. 1) smlouvy resp. čl. III odst. 2) smlouvy, tzn., že po ukončení realizace projektu příjemce dotace (odvolatel) předloží poskytovateli vyúčtování projektu do dne 30. 09. 2011, tímto nesplněním naplnil ustanovení čl. VII odst. 4) smlouvy, což je považováno za porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech a poskytovatel je oprávněn kromě vrácení příspěvku požadovat úhradu penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 promile denně z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Tyto skutečnosti byly sděleny příjemci dotace dopisem poskytovatele, zastoupeného zprostředkujícím odborem, odborem kultury Magistrátu města České Budějovice (dále jen „zprostředkující odbor“) pod zn. OKCR/243/2012 /Sed ze dne 22. 06. 2012, ve kterém ho žádá o vrácení části poskytnuté dotace ve výši 174.816,00 Kč do rozpočtu poskytovatele a to nejpozději do 31. 07. 2012 (což je okamžik, den porušení rozpočtové kázně). Po doručení této výzvy proběhla komunikace a jednání mezi poskytovatelem a odvolatelem, které však nevedly k žádnému výsledku, byť ze strany poskytovatele (samosprávy statutárního města České Budějovice) byla v případě uznání dluhu příjemcem, projevena vůle povolit splátky povinné vratky. Nedošlo k realizaci usnesení č.1219/2012 samosprávy města ze dne 22. 08. 2012, tzn. k uznání závazku dohodou o způsobu jeho úhrady, resp.

že příjemce dotace (odvolatel) závazek vůči poskytovateli dotace neuznal (viz vyjádření odvolatele v dopisu ze dne 02. 09. 2012). Z uvedených důvodů vypracoval odbor kultury a cestovního ruchu magistrátu města materiál, v němž byl Radě města předložen návrh na zrušení usnesení č.1219/2012, který Rada města přijala a usnesení č.1219/2012 bylo zrušeno, a poté dle Organizačního řádu magistrátu byla věc postoupena finančnímu odboru (I. instančnímu správci daně) k zahájení daňového řízení tj. k vydání rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně. I. instanční správce daně vydal platební výměr č. 1 (zn. FO/Bou/2013OKCR-776) dne 18. 04. 2013 a vypravil prostřednictvím poštovního doručovatele, které odvolatel převzal dne 03. 05. 2013. Současně byl příjemce dotace (odvolatel) v rozhodnutí poučen, že se může odvolat ve lhůtě 30 dnů od doručení u I. instanční správce daně a toto odvolání je nepřípustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí, a zároveň odvolání nemá odkladný účinek dle § 109 odst. 1, 4 a 5 daňového řádu.

Odvolací orgán k tomu doplňuje, že tím bylo rozhodnutí účinné a po 30 dnech ode dne doručení příjemci vykonatelné ke dni 03. 06. 2013 dle § 103 odst. 2 daňového řádu, a jelikož proběhla lhůta ke splnění uložené platební povinnosti, vykonatelné rozhodnutí se stalo splatnou pohledávkou a zároveň vykonatelným titulem pro vymáhání dle daňového řádu.

Dne 28. 05. 2013 se příjemce dotace odvolal prostřednictvím právního zástupce proti rozhodnutí I. instančního správce daně tj. platebnímu výměru č. 1 na odvod pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne 18. 04. 2013.

Odvolací orgán, Krajský úřad Jihočeský kraj, ekonomický odbor (dále jen „nadřízený správce daně“) toto odvolání rozhodnutím pod sp. zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba/6 ze dne 08. 07. 2016 (dále jen „rozhodnutí nadřízeného správce daně“) zamítl a napadené rozhodnutí I. instančního správce daně pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 ze dne 18. 04. 2013, potvrdil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že příjemce dotace nesplnil podmínky smlouvy: vyúčtování projektu předložil po termínu, následnou kontrolou vyúčtování bylo prokázáno, že příjemce předložil neprůkazné doklady a část požadovaných dokladů nepředložil vůbec. Tím příjemce nedodržel smluvní podmínky dotace a zároveň porušil rozpočtovou kázeň dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a poskytovatel je oprávněn kromě vrácení příspěvku požadovat úhradu penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 promile denně z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu.

Vzhledem k tomu, že příjemce dotace (odvolatel) neuhradil vyměřený odvod dle vykonatelného rozhodnutí tj. platebního výměru č. 1 na odvod pod zn. FO/Bou/2013OKCR-776 (ze dne 18. 04. 2013.), vydal dne 27. 06. 2016 I. instanční správce daně exekuční příkaz čj. FO/Bou/2016/OKCR-776, který byl vykonán a dne 21. 07. 2016 byla vymáhaná částka odvodu ve výši 174.816,00 Kč připsána na účet statutárního města České Budějovice.

K nařízené exekuci zaslal zástupce příjemce (odvolatele) „Návrh na zastavení daňové exekuce“, který vydal dne 15. 07. 2016 a byl doručen na Magistrát města České Budějovice (dále jen „magistrát“) dne 22. 07. 2016.

V reakci na toto podání vydal dne 29. 07. 2016 I. instanční správce daně rozhodnutí pod sp. zn. FO/12068/2016/OKCR-776, jímž tento návrh zamítnul z důvodu existence vykonatelného rozhodnutí tj. exekučního titulu a následné exekuční řízení již bylo ukončeno uhrazením vymáhané pohledávky, čímž se podání stalo bezpředmětným.

Dne 21. 07. 2016 byla doručena na podatelnu statutárního města České Budějovice k rukám primátora (dále jen „statutární město“) zástupcem příjemce dotace (odvolatele) „Žádost o prominutí povinnosti odvodu“. V úvodu žádosti popisuje skutečnosti, za kterých tato kauza vznikla a současný stav řízení s tím, že ředitel společnosti Bohemia JazzFest, o.p.s., jako příjemce dotace spotřeboval veškerou poskytnutou dotaci účelově správně dle smlouvy a prodlení s předložením vyúčtováním zdůvodňuje neoprávněným zadržováním účetní evidence o projektu jeho bývalým spolupracovníkem (panem ing. Nedvědem), který vydal účetní evidenci dotace pozdě. Zdůvodňuje a popisuje zákonný rámec podání žádosti (dle ustanovení § 22 odst. 14 zákona o rozpočtových pravidlech). Dále uvádí, že exekuční řízení nařízené na základě exekučního titulu pod čj. FO/Bou/2016/OKCR-776, který vydal dne 27. 06. 2016 I. instanční správce daně, byl velmi tvrdým opatřením a zároveň namítá nezákonnost vykonatelnosti rozhodnutí, konkrétně platebního výměru č. 1 vydaný dne 18. 04. 2013 I. instančním správcem daně a tím bezdůvodnost vydání exekučního titulu (čj. FO/Bou/2016/OKCR-776 ze dne 27. 06. 2016), před vydáním rozhodnutím nadřízeného správce daně o odvolání proti platebnímu výměru č. 1. Z tohoto odvolatel vyvozuje, že teprve po doručení rozhodnutí o odvolání (dne 12. 07. 2016) pod sp. zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba/6 ze dne 08. 07. 2016, měly proběhnout zákonné lhůty nabytí právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí.

K tomu I. instanční správce daně uvádí, že daňový řád umožňuje podat proti platebnímu výměru odvolání s tím, že toto nemá odkladný účinek. Platební výměr č. 1 se tedy stal uplynutím stanovené náhradní lhůty k plnění vykonatelný

a mohl být tak magistrátem města vydán exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb.
Odvolací orgán k tomu bodu doplňuje:
V závěru žádosti o prominutí povinnosti odvodu (v bodu V) odvolatel namítá nezákonnost vykonatelnosti platebního výměru č. 1 na odvod a tím i bezdůvodnost vydání exekučního titulu ze dne 27. 06. 2016 před vydáním rozhodnutí nadřízeného správce daně o odvolání proti platebnímu výměru č. 1 ze dne 08. 07. 2016, z důvodu že pokud se může daňový subjekt odvolat proti účinnému rozhodnutí dle § 109 odst. 5 daňového řádu, tak není takovéto rozhodnutí vykonatelné při použití ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu a proto nemohly proběhnout zákonné lhůty nabytí právní moci a vykonatelnost rozhodnutí u platební výměru č. 1, vydaném I. instančním správcem daně. Takovýto výklad opírá o ustanovení § 109 odst. 5 daňového řádu, kde se uvádí: „odvolání nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanový jinak“ (což je uvedeno v poučení rozhodnutí I. instančního správce daně) a zároveň v ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu, což je v protikladu při použití ustanovení daňového řádu správním orgánem při správě daní a to dle ustanovení § 103 odst. 2 daňového řádu, kde se uvádí, že rozhodnutí je vykonatelné, je-li účinné, jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena), a zároveň při použití ustanovení § 116 odst. 4 daňového řádu v poučení rozhodnutí o odvolání vydané nadřízeným správcem daně se uvádí: „proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat“.
Právní zástupce odvolatele v tomto konkrétním řízení, v této věci ve své interpretaci výše uvedené právní normy shledává, že v tomto ohledu je § 109 odst. 5 daňového řádu neúčinný.
Dne 03. 08. 2016 byl doručen na statutární město (k rukám primátora) dopis zástupce příjemce, v němž opětovně žádá o předložení žádosti o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně. Dne 05. 08. 2016 na tuto žádost odpověděl primátor města České Budějovice, že o této věci bude rozhodovat samospráva města, dle příslušných podkladů.
Žádost zástupce o prominutí provedení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 174.816,00 Kč dle rozhodnutí I. instančního správce daně, platebního výměru č. 1, projednala Rada města České Budějovice dne 05. 09. 2016, a přijala usnesení č. 1329/2016, kterým záměr prominout povinnost odvodu uložila předložit Zastupitelstvu města České Budějovice, které na svém 18. zasedání dne 19. 09. 2016 prominutí povinnosti odvodu ve výši 174.816,00 Kč neschválilo.
Poté I. instanční správce daně vydal dne 20. 12. 2016 platební výměr č. 2 na penále za prodlení s odvodem ve výši 174.816,00 Kč (platební výměr č. 2), za porušení rozpočtové kázně, dle ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, za dobu prodlení s uhrazením odvodu od 01. 08. 2012 do 20. 07. 2016. Poté dne 22. 12. 2016 toto vydané rozhodnutí odeslal prostřednictvím datové schránky na adresu příjemce dotace, který si tuto zprávu ve stejný den (22. 12. 2016) přečetl a tím byla písemnost doručena.
Odvolací orgán k tomu doplňuje: po přezkoumání napadeného rozhodnutí I. instančního správce daně, je nutno uvést, že rozhodnutí splňuje všechny náležitosti (formální) uvedené v § 102 daňového řádu, ale trpí vadou ve výpočtu penále resp. nesprávně dopočtenou dobou prodlení. Jelikož byl propočet součástí výroku, odvolací orgán dobu prodlení jako opravu zřejmých omylů upravil a přepočetl vypočtené penále tak, aby odpovídalo skutečnosti a tím zhojil vadu napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že obě dvě částky vypočteného penále (jak v rozhodnutí I. instančního správce daně, tak po úpravě ve výroku tohoto rozhodnutí) jsou vyšší než výše odvodu, je za použití ustanovení § 22 odst. 8 zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, stanovené penále dle platebního výměru č. 2. I. instančního správce daně, vyměřeno ve správné výši, tedy ve výši odvodu 174.816,00 Kč, který byl uložen za porušení rozpočtové kázně platebním výměr č. 1. I. instančního správce daně. Úprava výpočtu penále odvolacím orgánem tedy nemá vliv na výši vyměřeného penále a z tohoto důvodu odvolací orgán po opravě s využitím § 116 odst. 1 písm. a) a § 104 daňového řádu rozhodnutí I. instančního orgánu potvrdil tak, jak je ve výroku uvedeno.
Dne 18. 01. 2017 bylo na magistrát (k I. instančnímu správci daně) doručeno podání, ve kterém se příjemce dotace prostřednictvím svého právního zástupce odvolal proti rozhodnutí I. instančního správce daně, proti platebnímu výměru č. 2 na penále za prodlení s odvodem ve výši 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně. V odvolání poukazuje na pozdní rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci odvolání proti platebnímu výměru č. 1 na odvod, které zapříčinilo vysoké penále, když na něj příjemce dotace (odvolatel) čekal.
Právní zástupce příjemce dotace podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu (písemnost doručena dne 09. 09. 2016 na krajský soud) proti rozhodnutí správního orgánu, aby bylo zrušeno jak

rozhodnutí odvolacího orgánu (nadřízeného správce daně) ve věci odvolání proti platebnímu výměru č. 1, tak i rozhodnutí samotné I. instančního správního orgánu (platební výměr č. 1), které mu předcházelo.

Dále právní zástupce příjemce dotace podal dne 18. 01. 2017 u I. instanční správce daně, žádost o posečkání úhrady penále dle platebního výměru č. 2. ve výši 174.816,00 Kč, za porušení rozpočtové kázně, pod zn. FO/23308/2016/.

V závěru předkládací zprávy, I. instanční správce daně navrhuje nadřízenému správci daně dle § 113 odst. 3 daňového řádu napadené rozhodnutí, platební výměr č. 2, potvrdit a odvolání odvolatele zamítnout.

Odvolání zástupce odvolatele:
Dne 18. 01. 2017 bylo na magistrát (k I. instančnímu správci daně) doručeno podání příjemce dotace (odvolatele), ve kterém se prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem AK Svejkovský, Kabelková, Šlauf a spol., IČ: 263 62 066, se sídlem Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň (dále jen „zástupce odvolatele“) odvolal proti rozhodnutí I. instančního správce daně, platebnímu výměru č. 2 na penále za prodlení s odvodem ve výši 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně pod zn. FO/23308/2016/, ze dne 20. 12. 2016 (dále jen „platební výměr č. 2„).
Odvolání splňuje náležitosti odvolání dle § 112 daňového řádu, bylo podáno řádně, oprávněnou osobou, včas, a je přípustné.

Odvolatel ve svém odvolání napadá platební výměr č. 2 v celém rozsahu, v těchto níže uvedených bodech:
I. V úvodu odvolání právní zástupce popisuje průběh řízení až do vydání rozhodnutí I. instančního správce daně, platebního výměru č. 2.
II. Cituje ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech o výpočtu penále.
III. V dalším bodu odvolání zástupce uvádí, za jakých podmínek se stane platební výměr splatný a kdy nabývá právní moci. Jelikož daňový řád umožňuje se proti rozhodnutí I. instančního správce daně odvolat, a tím platební výměr č. 1 nabyl právní moci až doručením rozhodnutí nadřízeného správce daně tj. dne 12. 07. 2016, a tím vykonatelnost platebního výměru č. 1 nastala až po proběhnutí zákonné lhůty 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, tzn. dne 12. 08. 2016.
Z toho dovozuje, že odvolatel uhradil odvod 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně ještě ve lhůtě splatnosti (dne 21. 07. 2016) a tím odpadl důvod pro vyměření penále.
IV. Dále namítá, že odvolací orgán nerozhodoval bez zbytečných průtahů, jak mu ukládá daňový řád dle § 7 odst. 1, ale rozhodl až po třech letech, a tím ovlivnil výši penále, protože odvolatel vyčkával na okamžik, kdy bude odvod splatný. Proto mu (odvolateli) tak vysoké penále nemůže jít k tíži a takovýto postup byl zcela v rozporu se spravedlností a s ustanovením § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech.
V. Následně předkládá vlastní výpočet penále, přičemž výpočet opírá o nedoložený termín porušení povinnosti příjemce dotace (den 01. 08. 2012), o následné vydání platebního výměru č. 1 I. instančním správcem daně dne 18. 04. 2013 a o lhůtu prodlení s uhrazením odvodu, kterou odhaduje z předpokládané doby na doručování písemnosti, na podání odvolání a poté na vyhotovení rozhodnutí bez zbytečného odkladu tzn. rozhodnutí nadřízeného správce daně. Touto aproximací stanovil prodlení na 282 dnů a výši penále 49.298,- Kč a tuto hodnotu porovnává s vyměřeným penálem napadeného rozhodnutí s původní částkou dotace tj. 200.000,- Kč.
VI. Namítá, že neměl být vydán platební výměr č. 1, který předcházel platebnímu výměru č. 2 a následně potvrzen rozhodnutím nadřízeného správce daně neboť všechny peněžní prostředky byly použity na ty účely, k nimž byly poskytnuty. Vyúčtování navrhovatel (příjemce dotace) nepředložil včas bez svého zavinění. A z tohoto důvodu podal navrhovatel (příjemce dotace) žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (pod sp. zn. 50 Af 19/2016) proti rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce) s tím, aby bylo zrušeno jak rozhodnutí správního (odvolacího) orgánu, tak platební výměr č. 1. I. instančního správce daně.
Dále dovozuje, že pokud budou tato rozhodnutí soudem zrušena, tak platební výměr č. 2, který na ně navazuje, pozbyde platnosti. Dále namítá, že magistrát nepočkal na rozhodnutí soudu a zvolil takto tvrdé opatření, t zn. vydal platební výměr č. 2 na penále.
VII. Upozorňuje magistrát, že bude podávat k Ministerstvu spravedlnosti ohledně shora uvedeného řízení návrh na odškodnění nemajetkové újmy.
VIII. Zástupce odvolatele, ve smyslu § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech, navrhuje odvolacímu orgánu Krajskému úřadu Jihočeského kraje, aby vydal toto rozhodnutí: Rozhodnutí magistrátu platební výměr č. 2 se ruší a

řízení se zastavuje, ev., aby vydal toto rozhodnutí: Rozhodnutí magistrátu platební výměr č. 2 se ruší a vrací se k novému projednání.

Zástupce odvolatele ve svém odvolání napadá platební výměr č. 2 v celém rozsahu.

Právní zástupce (příjemce dotace a odvolatele), v tomto podání a odstavci, jako zástupce žalobce, podal v zákonné lhůtě žalobu doručenou dne 09. 09. 2016 Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud"), kde se domáhal přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje sp.zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba/6 vydaného dne 08. 07. 2016 dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu a dle § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech.
Krajský soud v Českých Budějovicích vydal dne 17. 05. 2017 rozsudek jménem republiky (dále jen „rozsudek o žalobě"), ve kterém rozhodl o podané žalobě zástupce odvolatele (příjemce dotace) ve věci (sp. zn. 50 Af 19/2016) návrhu na zrušení rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce) a rozhodnutí I. instančního správce daně (platební výměr č. 1.) s tím, že žaloba se zamítá a žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odvolací orgán pro přezkoumání platebního výměru z důvodu právní jistoty využil apelačního principu a v souladu s ust. § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu výrok rozhodnutí změnil a doplnil způsobem, jak je uvedeno v části 1. výroku tohoto rozhodnutí, neboť propočet penále byl jeho součástí, a opravil v něm nesprávně uvedenou dobou prodlení s platbou odvodu, a tím i následně chybný výpočet penále na částku 253 483 Kč na místo původní vyčíslené částky 258 728 Kč, kdy s využitím § 104 daňového řádu se jedná o opravu zřejmých omylů ve výpočtu. Vzhledem k tomu, že obě dvě částky vypočteného penále jsou vyšší než výše odvodu, je za použití ustanovení § 22 odst. 8 zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, stanovené penále dle platebního výměru č. 2. I. instančního správce daně vyměřeno ve správné výši odvodu 174.816,00 Kč, který byl uložen za porušení rozpočtové kázně platebním výměr č. 1. I. instančního správce daně a tato oprava nemá vliv na výši vyměřeného penále (tedy výši vyměřené platební povinnosti), odvolací orgán postupoval dále v odvolacím řízení dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu a rozhodnutí po opravě zřejmých chyb potvrdil tak, jak je uvedeno v části 2. výroku tohoto rozhodnutí a odvolání zamítl.

Odvolací orgán po přezkoumání platebního výměru č. 2, a předkládací zprávy I. instančního správce daně, včetně příloh s uvedenými skutečnostmi a písemnostmi, posoudil jednotlivé body odvolání a takto se k nim vyjadřuje:

ad bod I.
V tomto bodu odvolatel popisuje začátek a průběh řízení v této věci, a to až po vydání platebního výměru č. 2 na penále (ze dne 20. 12. 2016), I. instančním správcem daně. Proti, kterému se odvolatel odvolal, podáním ze dne 12. 01. 2017.

ad bod II.
Zde zástupce odvolatele uvádí platnou legislativu a zákonnou normu od jakého okamžiku (dne) se počítá penále, jako část ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, jehož plné znění je:
„Za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je ten, kdo rozpočtovou kázeň porušil, povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne připsání peněžních prostředků na účet poskytovatele. Pokud poskytovatel rozhodl podle odstavce 5 věty sedmé, penále se počítá z částky, kterou je příjemce povinen odvést. Penále za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 2 písm. b) se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce odvod na základě platebního výměru uhradit. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 1 000 Kč, se neuloží".

ad bod III.
V dalším bodu odvolání zástupce odvolatele, popisuje, za jakých podmínek se stane rozhodnutí vykonatelné a kdy nabývá právní moci. Jelikož daňový řád umožňuje se proti rozhodnutí I. instančního správce daně odvolat, z čehož zástupce odvolatele usuzuje, že platební výměr č. 1 nabyl právní moci až doručením rozhodnutí nadřízeného správce daně tj. dne 12. 07. 2016, a tím vykonatelnost platebního výměru č. 1 nastala po proběhnutí zákonné lhůty 30 dnů

ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného správce daně, tzn. dne 12. 08. 2016. Z tohoto dovozuje, že odvolatel uhradil odvod 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně ještě ve lhůtě splatnosti (dne 21. 07. 2016) a tím odpadl důvod pro vyměření penále.
Tímto zástupce odvolatele namítá nezákonnost vykonatelnosti platebního výměru č. 1 na odvod a tím i bezdůvodnost vydání exekučního titulu ze dne 27. 06. 2016 před vydáním rozhodnutím nadřízeného správce daně o odvolání proti platebnímu výměru č. 1 ze dne 08. 07. 2016, z důvodu že pokud se může daňový subjekt odvolat proti účinnému rozhodnutí dle § 109 odst. 5 daňového řádu, tak není takovéto rozhodnutí vykonatelné při použití ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu, a proto nemohly proběhnout zákonné lhůty nabytí právní moci a vykonatelnost rozhodnutí pro platební výměr č. 1, vydaný I. instančním správcem daně. Takovýto výklad opírá o ustanovení § 109 odst. 5 daňového řádu, kde se uvádí: „odvolání nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanový jinak“ (což je uvedeno v poučení rozhodnutí I. instančního správce daně) a zároveň v ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu, což je v protikladu při použití ustanovení daňového řádu správním orgánem při správě daní (správce daně vykonává správu daní dle § 1, 2 a 3 daňového řádu) a to dle ustanovení § 103 odst. 2 daňového řádu, kde se uvádí, že rozhodnutí je vykonatelné, je-li účinné, jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena), a zároveň při použití ustanovení § 116 odst. 4 daňového řádu v poučení rozhodnutí o odvolání vydané nadřízeným správcem daně se uvádí: „proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat“.
Dále k tomuto bodu odvolací orgán uvádí, že dle daňového řádu je rozhodnutí vykonatelné, splňuje-li následující podmínky. Rozhodnutí musí být účinné a takovým se stává okamžikem jeho oznámení příjemci, v tomto případě doručením dle zákona (viz § 101 daňového řádu). Za druhé, proti rozhodnutí se nelze odvolat nebo odvolání nemá odkladný účinek dle § 109 odst. 5 daňového řádu a také se nelze odvolat v případě, že odvolání je nepřípustné (viz § 109 odst. 1 daňového řádu), nebo odvolací řízení již proběhlo, případně se příjemce svého práva na odvolání vzdal nebo jej vzal zpět.
Z uvedeného vyplývá, že vykonatelnost platebního výměru č. 1 na odvod proběhla po 30 dnech ode dne doručení tohoto rozhodnutí příjemci, tj. dne 03. 06. 2013.
Odvolací orgán z těchto důvodů, odmítá námitku zástupce odvolatele na nezákonnost vykonatelnosti platebního výměru č. 1, a z toho vyplývající neplatnost exekučního příkazu na povinný odvod z důvodu, že před vydáním rozhodnutím nadřízeného správce daně o odvolání proti platebnímu výměru č. 1, ještě neproběhly zákonné lhůty.
Tento postup a závěr (výklad zákona) odvolacího orgánu potvrdil Krajský soud v rozsudku o žalobě ze dne 17. 05. 2017 (strana 6), s tím, že postup správce daně (jak I. instančního, tak nadřízeného) napadnutý odvoláním i žalobou zástupce odvolatele, neměl vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

ad bod IV.
Zástupce odvolatele namítá, že odvolací orgán nerozhodoval bez zbytečných průtahů, jak mu ukládá daňový řád dle § 7 odst. 1, ale rozhodl až po třech letech, a tím ovlivnil výši penále, protože odvolatel vyčkával na okamžik, kdy bude odvod splatný. Proto mu (odvolateli) tak vysoké penále nemůže jít k tíži a takovýto postup byl zcela v rozporu se spravedlností a s ustanovení § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech.
K tomuto odvolací orgán uvádí: je pravdou, že ustanovení § 7 daňového řádu ukládá povinnost správci daně postupovat bez zbytečných průtahů a tato zásada vychází z principu tzv. dobré správy a má svůj základ v našem ústavním pořádku, na který zástupce odvolatele odkazuje, a řízení má podle této zásady trvat jen po dobu nezbytnou k dosažení účelu řízení. Nicméně daňový řád nestanový konkrétní lhůtu pro vyřízení odvolání a vydání rozhodnutí v odvolacím řízení. Tyto takzvané průtahy odvolacího orgánu při vydání rozhodnutí o odvolání nadřízeného správce daně proti platebnímu výměru č. 1 na odvod I. instančního správce daně, kdy odvolatel vyčkával na okamžik, kdy bude odvod splatný, však neměly vliv na výši vyměřeného penále uložené dle platebního výměru č. 2. Protože vykonatelnost platebního výměru č. 1 na odvod proběhla po 30 dnech od doručení tohoto rozhodnutí příjemci (viz 103 odst. 2 daňového řádu), byť bylo možné podat proti němu odvolání, ale toto odvolání nemělo odkladný účinek (viz § 109 odst. 5 daňového řádu) jak již bylo uvedeno v předchozích bodech. Z tohoto důvodu stále běžela doba prodlení v úhradě odvodu pro výpočet penále (viz ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech), až do doby jeho uhrazení tj. do doby vykonání exekučního příkazu dne 21. 07. 2016, což je den připsání peněžních prostředků na účet poskytovatele (magistrátu).
Odvolací orgán uvádí, že v tomto bodě výše uváděná námitka zástupce odvolatele je zcela nedůvodná, protože postup správce daně nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a argument, že odvolací orgán nerozhodoval bez zbytečných průtahů a tím ovlivnil výši uloženého penále, není relevantní (je zavádějící v interpretaci výkladu

zákona v tomto konkrétním případu) a nemá oporu v daňovém řádu (jak je v tomto bodu výše uvedeno), ani v zákoně o rozpočtových pravidlech (viz ustanovení § 22 odst. 8 a 10 zákona o rozpočtových pravidlech).

ad bod V.
V tomto bodu zástupce odvolatele předkládá vlastní výpočet penále, přičemž výpočet opírá o nedoložený termín porušení povinnosti příjemce dotace (den 01. 08. 2012), o následné vydání platebního výměru č. 1 I. instančním správcem daně dne 18. 04. 2013 a o lhůtu prodlení s uhrazením odvodu, kterou odhaduje z předpokládané doby na doručování písemnosti, na podání odvolání a po té na vyhotovení rozhodnutí bez zbytečného odkladu tzn. rozhodnutí nadřízeného správce daně. Touto aproximací dospěl k 282 dnům a výši penále 49.298,- Kč a tuto hodnotu porovnává s výší vyměřeného penále dle napadeného rozhodnutí a ve vztahu s původní částkou dotace tj. 200.000,- Kč.
Odvolací orgán k tomuto uvádí, že výše penále se stanoví dle ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech:
„Za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je ten, kdo rozpočtovou kázeň porušil, povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne připsání peněžních prostředků na účet poskytovatele. Pokud poskytovatel rozhodl podle odstavce 5 věty sedmé, penále se počítá z částky, kterou je příjemce povinen odvést. Penále za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 2 písm. b) se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce odvod na základě platebního výměru uhradit. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 1 000 Kč, se neuloží.“
Výpočet penále, který je uveden v napadeném rozhodnutí a výše penále, která je upravena ve výroku a odůvodnění tohoto rozhodnutí, byl proveden ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona (viz § 22 odst. 8 zákon o rozpočtových pravidlech) takto:
Začátek doby prodlení, což je následující den po okamžiku porušení rozpočtové kázně, který byl stanoven výzvou zprostředkujícího odboru pod zn. OKCR/243/2012 /Sed ze dne 22. 06. 2012, ve které poskytovatel příjemce dotace žádá o vrácení části poskytnuté dotace ve výši 174.816,00 Kč do rozpočtu poskytovatele a to nejpozději do 31. 07. 2012.
Konec doby prodlení je den, kdy došlo k připsání peněžních prostředků na účet poskytovatele tj. dne 21. 07. 2016.
Výše penále se stanoví jako 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení tj. 174,816 Kč denně. Vynásobením této částky počtem dnů v prodlení tj. 1450 (za rok 2016 počítána doba prodlení 366 dní, neboť to byl rok přechodný) a dostáváme hodnotu 253.483,20 Kč, po zaokrouhlení pak částku 253.483,00 Kč, která je vyšší než uložený odvod 174.816,00 Kč platebním výměrem č. 1.
Vzhledem k tomu, že částka vypočteného penále je vyšší než výše odvodu, je penále upraveno, sníženo na hodnotu odvodu dle ustanovení § 22 odst. 8 zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.
Na základě výše uvedeného, I. instanční správce daně platebním výměrem č. 1, ukládá příjemci dotace za období porušení rozpočtové kázně, tj. za prodlení s platbou odvodu 174.816,00 Kč od 01. 08. 2012 do 20. 07. 2016 (včetně), penále ve výši 174.816,00 Kč.
Odvolací orgán nemůže souhlasit se způsobem výpočtu penále (nedoložený okamžik porušení zákona a pouhá úvaha a odhad při stanovení doby prodlení v úhradě odvodu) a zavádějící použití zákona při porovnávání výše penále s původní částkou dotace tj. 200.000,- Kč. Takováto intepretace zákona je nepřijatelná a odporuje zásadám vedení jakéhokoliv správního řízení a nelze jinak, než v tomto bodu uvedený postup zástupce odvolatele (na základě subjektivní úvahy a konstrukce) a deklarovaný výsledek tj. výši vypočteného penále, odmítnout jako bezdůvodný.

ad bod VI.
Zástupce odvolatele namítá, že neměl být vydán platební výměr č. 1, který předcházel platebnímu výměru č. 2 a následně potvrzen rozhodnutím nadřízeného správce daně neboť všechny peněžní prostředky byly použity na ty účely, k nimž byly poskytnuty. Vyúčtování navrhovatel (příjemce dotace) nepředložil včas bez svého zavinění. A z tohoto důvodu podal navrhovatel (příjemce dotace) žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (pod sp. zn. 50 Af 19/2016) proti rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce) s tím, aby bylo zrušeno jak rozhodnutí správního odvolacího orgánu, tak platební výměr č. 1. I. instančního správce daně.
A pokud budou tato rozhodnutí soudem zrušena, tak platební výměr č. 2, který na ně navazuje, pozbyde platnosti.
Dále namítá, že magistrát nepočkal na rozhodnutí soudu a zvolil takto tvrdé opatření t zn., že vydal platební výměr č. 2 na penále.

Odvolací orgán k tomuto bodu odvolání uvádí toto:
Platební výměr č. 1 byl vydán I. instančním správcem daně z důvodu porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech, příjemcem dotace. Odvolatel (příjemce dotace) uzavřel v roce 2011 s poskytovatelem dotace (statutární město České Budějovice) smlouvu o realizaci projektu, který schválila samospráva města České Budějovice. Jelikož příjemce dotace nesplnil podmínky smlouvy, tj. po realizaci projektu nepředložit vyúčtování dotace ke dni 30. 09. 2011. Vyúčtování předložil později, až dne 05. 12. 2011. Následná kontrola vyúčtování a vypořádání projektu ze dne 31. 03. 2012 a 01. 04. 2012 prokázala porušení podmínek při čerpání poskytnuté dotace na realizaci projektu. Příjemce dotace (odvolatel) neprokázal uznatelné náklady v plné výši, předložil neprůkazné doklady a část požadovaných dokladů nepředložil a to u 5 rozpočtových položek, tím se uznatelná výše dotace snížila na částku 25.184,00 Kč. Zpráva o provedení kontroly byla odvolateli odeslána dne 13. 04. 2012. Výsledek kontrolního zjištění potvrdil, že příjemce dotace (odvolatel) nedodržel povinnost uvedenou v čl. VI. odst. 1) smlouvy resp. čl. III odst. 2) smlouvy, tzn., že po ukončení realizace projektu předloží poskytovateli vyúčtování projektu do dne 30. 09. 2011. Tímto nesplněním naplnil ustanovení čl. VII odst. 4) smlouvy, což bylo považováno za porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech a poskytovatel byl oprávněn kromě vrácení příspěvku požadovat úhradu penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 promile denně z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu.
Proti tomuto stanovení, klasifikaci porušení rozpočtové kázně dle zákona o rozpočtových pravidlech, zástupce odvolatele ve svých podáních (především v odvoláních proti platebnímu výměru č. 1 na odvod a platebnímu výměru č. 2 na penále - oba vydal I. instančního správce daně a proti rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru č. 1 vydané nadřízeným správcem daně) argumentoval, že příjemce dotace (odvolatel) spotřeboval veškerou poskytnutou dotaci účelově správně dle smlouvy a prodlení s předložením vyúčtováním zdůvodňuje neoprávněným zadržováním účetní evidence o projektu jeho bývalým spolupracovníkem (panem ing. Nedvědem), který vydal účetní evidenci dotace pozdě. A z tohoto důvodu podal zástupce odvolatele (příjemce dotace) žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (pod sp. zn. 50 Af 19/2016) proti rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce) s tím, aby bylo zrušeno jak rozhodnutí správního odvolacího orgánu, tak platební výměr č. 1. I. instančního správce daně. Dále namítá, že magistrát nepočkal na rozhodnutí soudu a vydal platební výměr č. 2 na penále.
Během odvolacího řízení v této věci, **Krajský soud** v Českých Budějovicích dne 17. 05. 2017 **rozhodl** o podané žalobě zástupce odvolatele (příjemce dotace) ve věci (sp. zn. 50 Af 19/2016) návrhu na zrušení rozhodnutí správního orgánu (rozhodnutí nadřízeného správce sp. zn.: OEKO – OŘ 44013/2013/otba /6 ze dne 08. 07. 2016) a rozhodnutí I. instančního správce daně (platební výměr č. 1.) s tím, že **žaloba se zamítá** a žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává. To znamená, že Krajský soud v Českých Budějovicích žalobu zamítl jako bezdůvodnou a tvrzenou nezákonnost u napadených rozhodnutí nadřízeného správce a I. instančního správce daně neshledal.
K tomuto bodu odvolací orgán konstatuje, že tato námitka zástupce odvolatele je bezdůvodná.

ad bodu VII.
Zástupce odvolatele upozorňuje magistrát, že bude podávat k Ministerstvu spravedlnosti ohledně shora uvedeného řízení návrh na odškodnění nemajetkové újmy.
Odvolací orgán ze svého postavení a kompetence, nijak nemůže ovlivnit či hodnotit takovýto postup či záměr zástupce odvolatele. Je to nezpochybnitelné právo odvolatele bránit se legální zákonnou cestou, a podat takovýto návrh k příslušnému orgánu státní moci, ve snaze domoci se odškodnění. Dle názoru odvolacího orgánu by muselo být jednoznačně prokázáno, že jde o újmu subjektem nezaviněnou, čemuž stávající stav řízení nenasvědčuje.

ad bodu VIII.
Zástupce odvolatele dle § 22 odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech, navrhuje odvolacímu orgánu Krajskému úřadu Jihočeského kraje, aby vydal toto rozhodnutí: Rozhodnutí magistrátu, platební výměr č. 2 se ruší a řízení se zastavuje, eventuálně aby vydal toto rozhodnutí: Rozhodnutí magistrátu platební výměr č. 2 se ruší a vrací se k novému projednání.
Odvolací orgán tento návrh zástupce odvolatele (podaný též ve smyslu § 112 odst. 1 písm. f) daňového řádu - návrh na změnu či zrušení rozhodnutí), nemůže dle výše uvedených důvodů přijmout, neboť námitky uplatněné v odvolání zástupcem odvolatele, proti napadenému rozhodnutí jsou nedůvodné, a odvolací orgán neshledal platební výměr č. 2 na penále nezákonným.

Platební výměr č. 2 na penále je příslušenstvím platebního výměru č. 1 na odvod uložený za porušení rozpočtové kázně, který následuje osud daně (odvodu, pohledávky). Z toho vyplývá, že správné posouzení zákonnosti platebního výměru č. 1 je nezastupitelné a zásadní pro důvodné vydání platebního výměru č. 2, který je v postavení napadeného rozhodnutí v tomto odvolacím řízení, a je na základě podaného odvolání zástupce odvolatele přezkoumáváno odvolacím orgánem (nadřízeným správcem daně).
Z tohoto důvodu je v tomto řízení oporou potvrzení zákonnosti platebního výměru č. 1, rozsudkem Krajského soudu, který žalobu (sp. zn. 50 Af 19/2016) zástupce odvolatele zamítl jako bezdůvodnou a nezákonnost, u žalobou napadeného rozhodnutí, tj rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru č. 1 nadřízeného správce a platební výměr č. 1 na odvod, I. instančního správce daně, neshledal.
Na základě výše uvedeného stvrzení platnosti (a tím i vykonatelnosti) platebního výměru č. 1 na odvod, I. instančního správce daně (rozsudkem krajského soudu) je zdůvodněna oprávněnost vydání platebního výměru č. 2 na penále, I. instančního správce daně.

Odvolací orgán po přezkoumání platebního výměru z důvodu právní jistoty využil apelačního principu a v souladu s ust. § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu výrok rozhodnutí změnil a doplnil způsobem, jak je uvedeno v části 1. výroku tohoto rozhodnutí, neboť propočet penále byl jeho součástí a trpěl vadou ve výpočtu, a opravil v něm nesprávně propočtenou dobou prodlení s platbou odvodu, a tím i následně chybný výpočet penále na částku 253 483 Kč na místo původní vyčíslené částky 258 728 Kč, kdy s využitím § 104 daňového řádu se jedná výhradně o opravu zřejmých omylů ve výpočtu. Vzhledem k tomu, že obě dvě částky vypočteného penále jsou vyšší než výše odvodu, je za použití ustanovení § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, stanovené penále dle platebního výměru č. 2. I. instančního správce daně vyměřeno ve správné výši odvodu 174.816,00 Kč, který byl uložen za porušení rozpočtové kázně platebním výměr č. 1. I. instančního správce daně, a tato oprava nemá vliv na výši vyměřeného penále (tedy výši vyměřené platební povinnosti), **odvolací orgán postupoval dále v odvolacím řízení dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu a rozhodnutí po opravě zřejmých chyb potvrdil tak, jak je uvedeno v části 2. výroku tohoto rozhodnutí a odvolání zamítl.**

Na základě těchto výše uvedených skutečností odvolací orgán neshledal platební výměr nezákonným. Obsahuje veškeré základní náležitosti v souladu s ustanovením § 102 daňového řádu, přičemž nesprávně uvedená doba prodlení s úhradou odvodu a výše propočtu, byla odvolacím orgánem zhojena.

Odvolací orgán přezkoumal výše uvedené skutečnosti, předložené podklady a úkony a po úvaze konstatuje, že **námitky uvedené v odvolání zástupce odvolatele nedávají důvod ke zrušení platební výměru č. 2 na penále ve výši 174.816,00 Kč za porušení rozpočtové kázně pod zn. FO/23308/2016/ ze dne 20. 12. 2016 I. instančním správcem daně**, a **napadené rozhodnutí potvrzuje**, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (dle § 116 odst. 4 daňového řádu).

Ing. Stanislav Bůžek
úřední osoba správce daně
vedoucí oddělení rozpočtu a financování
odbor ekonomický
Krajský úřad - Jihočeský kraj

Rozdělovník:
1 x spis
1 x zástupce odvolatele

Na vědomí: 1 x I. instanční správce daně – finanční odbor MM České Budějovice